

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Cap. XXXIV. De Gwerra inter Pruthenos & Polonos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

taverat, & in eodem convivio intoxicatus est, & sic infirmum se Duci fecit in Vratislaviam ad Dominum Wenceslaum Episcopum Vratislaviensem fratrem suum, & ibidem moriebatur.

CAP. XXXIV.

De

Gwerra inter Pruthenos & Polonos.

ANNO Domini MCCCCIX. quæ Poloni, Lithvani & Samogitæ (a) Dominis terræ Prussiæ intulerunt, Magister generalis Ulricus de Jungingen de consensu suorum Præceptorum Regi Vladislao & Witoldo M. D. Lith. (b) bellum indixit, & exercitu potentissimo terram Dobrinensem intravit, eam penè funditus destruendo fer. 6. post assumptionem Virginis gloriosæ. Eadem vice Commendatores de Tuchel & Schlochavv terram Krayn dictam manu validâ subiatrarunt, eam incinerando, similiter oppido Sampelburg, Camczen & Bramburg destruxerunt. Pari formiter eodem tempore de Osterode & Brandenburg Commendatores Mazoviam invaserunt, illam terræ partem, quæ Ducem Joannem concernebat, qui semper adversarius erat Dominorum, evertendo. Terram autem Ducis Semoviti, quia amicus & fautor erat Ordinis indeprædatam permiserunt penitus illæsam. Et sic

DE BELLO LEODIENSIS.

An. Dn. MXLVIII. magnum commissum est prælium contra Leodienses in Ludich tribus milliaribus de Maftrich, contra quos pugnavat Episcopus eorum & Dux Burgundiæ cum multis Baronibus & militibus de Reno, Sævia, Brabantia & Hollandia, qui manu potentissima dictos Leodienses triumphando vicerunt, homines, ut dicitur, multum arrogantes & superbos. Prostrati autem sunt ex his & interfecti 24. M. virorum. Quo factò Communitas Civitatum contra Sacerdotes Civitatis insurgens, occidit ex illis CCC. quod Gwerra hæc ab Episcopo Civitatum exorta est, qui schismaticus erat, qui & tunc in Civitate fuit contra verum Episcopum Ducem Bavariæ. Et quod superbissimi erant, sic

Iii

Deus

sic illo tempore Domini terræ Prussæ contra Polonos triplici exercitu processerunt.

Deus humiliavit eos Crucem cum Sacerdotibus. Et sic patet evidenter, quod Deus ubique superbis resistit.

ANIMADVERSIONES

- (a) A prima Ordinis Teutonici fundatione semper Equites Ordinis Teutonici appellabantur Fratres. Sic non solum Commendatores & Præceptores Majores, sed & ipsos Magistros generales à Dusburgensi semper appellatos audivimus. Sub Conrado Zolnero de Rotenstein illi titulum Fratrum, ut suæ dignitati non convenientem, fastidire, atque titulum Dominorum sibi vindicare cœperunt. Resistit quidem huic rei Magister, Statuta Ordinis subindè ipsis in mentem revocans; sed frustra superbiæ effervescenti obicem posueris. Successor Zolneri Conradus Wallenrodus, non tantùm hoc ipsum approbavit, sed etiam sibi titulos aliis magnis Principibus tribui solitos assumpsit. Hinc jam ab Auctore nostro vocantur Domini Prussæ. *Vid. Simon Grunov. Tract. 13. cap. 8. Henneb. in Comment. ad Tab. Geogr. Pruss. pag. 293.*
- (b) Causam belli fusè enarrant Scriptores nostri & Lithvanici. Nos ea de re breviter. Ambiebat Svidrigelo Frater Jagellonis Magnum Ducatum Lithvaniæ, qui tunc in potestate Vitoldi erat. Cum verò res illa non procederet, in Prussiam transit. Accepto ibidem à Cruciferis exercitu Lithvaniam miserè vastavit. Vitoldus tandem aliis bellis implicitus, pacem cum Cruciferis iis conditionibus iniit: Cruciferis Vitoldus Samogitiam perpetuo jure addiceret: Cruciferi autem Dobryniam Polonis restituerent. Sed nimis exigua hæc videbantur Cruciferis qui ipsi Lithvaniæ postea inhære cœperunt. Hoc cum animadverteret Vitoldus hostem prævenire cupiens, Rombovdo Marschalco negotium dat, ut Cruciferos tota Samogitiâ ejiciat. Exequitur impigrè Rombovduſ mandata Universaque Samogitiâ potitur. Hinc cum negotium illud per Legatos componi non posset, ad bellum res devenit. Hunc in modum causam Belli recenset Albertus Wijuk Kojalovicz *part. II. Hist. Lithv. lib. 2. pag. 70. seqq.* Schuzius, Samogitas proprio motu ab Ordine Teutonico defecisse scribit. *lib. 3. fol. 203. b. seqq.* Sed verior est sententia Kojalovicii.

CAP.